

надъ с. Плаково и манастира Св. Илия, спуска се на северъ по гърба между землищата на Плаково и Маринино, минава покрай лозята Крушеврътъ, застъга мястността Кръста, излиза отъ Осойната въ лозята и покрай Марининскиятъ гробища завива по горния край на село Маринино и се качи на Могилките; отъ тамъ поема пътъ за Пчелище — Ралевъ манастиръ, Бълиятъ пътъ, възвива малко на северозападъ, качи се на ръта надъ Урушка могила при Пчелище, излиза на седловината надъ селото, пресича шосето Присово — Пчелище и се свързва съ високото Присой бърдо, наречено тукъ Страната.

Рѣки — Така котловината, по казаната вододѣлна линия, се раздѣля на две равни половини: източна и западна.

Източната половина се напоява отъ голѣмата рѣка Дрѣнта, която иде отъ върха на Стара планина, мястность и колиби „Дрента“, прорѣзва Горния боазъ (проломъ), спуска се при Кжпиновския манастиръ „Св. Никола“, пада въ шуменъ, 2 метровъ водосокъ и прави голѣмъ живописенъ завой на изтокъ покрай Кжпиново, гдето усвоява името Кжпиновска рѣка¹⁾). Дрѣнта или Кжпиновската рѣка е разтворила презъ Браза широко каменно, набрѣздано и чисто измито легло. Пластоветъ на скалитѣ и фигури, които тукъ се образуватъ, будятъ нашето внимание поради красотата и начина на разположението си. Ф. Каницъ и Д-р К. Иречекъ съ възхищение пишатъ за този рѣдъкъ въ България проломъ.

Въ низините Кжпиновската рѣка изрѣзва около брѣговете си тучни ливади и лѣжи, въ които вирѣятъ богати зеленчуци. Лѣвиятъ ѝ брѣгъ приема първо притоците Малката и Плаковчица или Харваловската рѣка, която иде отъ Харваловци, Куцаровци и Зингиевци, после разтваря проломъ, завива покрай манастира „Св. Илия“, напоява низините, препълнени съ лозя и ливади и се влива въ Дрѣнта на място, наречено Смѣсито. Подиръ този голѣмъ притокъ по-долу идатъ все отъ лѣва страна на Дрѣнта малки притоци: Слатински долъ, който иде отъ с. Маринино, Бараковски тѣменъ долъ, който иде отъ землището на Пчелище, Юрушки или селски долъ, който минава презъ Пчелище, Церова Кория, и други малки потоци.

Западната половина на котловината се напоява отъ две голѣми рѣки: Бѣлица и Дрѣновската. Първата иде отъ старопланинския връхъ въ мястността Бѣлица, обема Хайнския проходъ, спуска се право на северъ, стига село Килифарево, отъ което приема ново име Килифарска рѣка, прави голѣмъ завой на изтокъ, после завива на северозападъ, стига Дрѣновската рѣка, която

¹⁾ Нѣкои мястни лица отъ Кжпиново и Миндя се опитватъ да прикачатъ на Дрѣнта други имена — „Сѣнокосъ“, „Веселина“. Тѣ се водятъ по лични настроения. Старобългарското име е Дрѣнта.